

001	002	003	004	005	006	007	008	009	010	011	012	013	014	015	016	017	018	019	020	021	022	023	024	025	026	027	028	029	030	031	032	033	034	035	036	037	038	039	040	041	042	043	044	045	046	047	048	049	050	051	052	053	054	055	056	057	058	059	060	061	062	063	064	065	066	067	068	069	070	071	072	073	074	075	076	077	078	079	080	081	082	083	084	085	086	087	088	089	090	091	092	093	094	095	096	097	098	099	100
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Työelämä tuli tutuksi MT:n toimituksessa

Sieviläiset yhdeksäsluokkalaiset Olivia Jokitalo ja Juliaana Pakkala viettivät viime viikon Maaseudun Tulevaisuudessa.

Olivia Jokitalo ja **Juliaana Pakkala** viettivät Maaseudun Tulevaisuudessa TET-viikon eli työelämään tutustumisen jakson.

”Tuntui hyvältä päästä toimitukseen, sillä TET-paikan löytäminen ei ole helppoa. Oli myös hienoa tulla Helsinkiin”, Jokitalo kuvailee.

”Paikka löytyi opettajan ehdotuksesta. Majoituimme sukulaisten luona.”

Harjoittelijat kävivät jo edeltävä lauantaina tarkistamassa toimituksen sijainnin, jotta paikka varmasti löytyy maanantaiaamuna.

”Vähän jännitti, mutta kaikki hymyilivät ja tervehtivät, joten

» Oli kiinnostavaa saada tietää, minkälaisia kuvia sanomalehteen halutaan. Oli myös tosi kiva, kun kuvaaja opetti käyttämään kuvankäsittelyohjelmaa.

JULIAANA PAKKALA

harjoittelu käynnistyi mukavasti”, Pakkala kertoo.

”Ihmiset vastasivat hyvin ennakko-odotuksia eikä suurempia yllätyksiä tullut.”

Harjoittelijat olivat mukana juttukeikoilla Porvoossa ja Silja Linen risteilyllä.

Juttujen kirjoittaminen, valokuvaaminen ja taitto tulivat tutuiksi. He pääsivät vaikuttamaan myös sarjakuvien valintaan.

Työpäivien jälkeen tytöt kiertelivät Helsingissä. He kävivät esimerkiksi Suomenlinnassa.

”Shoppailimme, ajelimme ratikalla ja kävimme Ikeassa. Julkkiksista näimme bloggaajia ja televisiosarjojen näyttelijöitä.”

Kiinnostus heräsi

Maatalous on Olivia Jokitalolle ja Juliaana Pakkalalle tuttua, vaikka he eivät maatilalla asukaan.

”Naapurissa on maataloja.”

Metsäasioista tuli uutta tietoa keikalla.

”Porvoon-reissun jälkeen metsä alkoi kiinnostaa. Tuli sellainen tunne, että olisi ollut mukava ymmärtää tarkemmin,

mistä puhuttiin”, Jokitalo kuvailee.

Vaikuttaminen kiinnostaa Juliaana Pakkala harrastaa valokuvaamista. Hän pääsi tutustumaan lehtikuvaajien työhön.

”Oli kiinnostavaa saada tietää, minkälaisia kuvia sanomalehteen halutaan. Oli myös tosi kiva, kun kuvaaja opetti käyttämään kuvankäsittelyohjelmaa”, hän kertoo.

Olivia Jokitalo pitää sanomalehden roolia merkittävänä.

”Toimittajat tuovat asioita esille, esimerkiksi pikaruoka-

ketjujen käyttämän lihan alkuperän. He vaikuttavat asioihin. Harjoittelun myötä on tullut tunne, että tulevaisuudessa on helpompi itsekin vaikuttaa”, Jokitalo tiivistää

Hän suunnittelee opintojen jatkamista lukiossa. Pakkala ei vielä tiedä, minne suuntaa peruskoulun jälkeen. Valinta on tehtävä joulun jälkeen.

”Käytännön työt kiinnostavat koulunkäyntiä enemmän. Jatkosta ei ole vielä tarkempaa tietoa”, hän pohtii.

TERHI PAPE-MUSTONEN

Sieviläiset yhdeksäsluokkalaiset Olivia Jokitalo ja Juliaana Pakkala tutustuivat viime viikolla toimitustyöhön Maaseudun Tulevaisuudessa.

KARI SALONEN

Hartaudella kunnostetut

Rainer Aerikkala on viehtynyt vanhaan tekniikkaan

MYNÄMÄKI

Mynämäkeläinen **Rainer Aerikkala** ruuhatti vanhojen traktoreiden entisöintiin vuosituhannen vaihteessa. Nyt tallissa komeilee parikymmentä hartaudella kunnostettua ajokkia piikkipyöräisestä piikkilangankiristäjään.

Viime talvena valmistui 1950-lukuinen punainen Massey Harris 744D, edellisvuoden sataa ovat uuteen uskoon ehostatut piikkipyöräiset Fordson E27 N vuosimallia 1948 ja Farmall 14 F vuosimallia 1938.

Jo kunnostettujen lisäksi vajassa odottaa aikamoinen liuta projekteja: vanhimmat ovat 1930-luvulta, tuoreimmat 1960-luvulta.

Ensi talven puhteenä ovat ”amerikanvoortti” Ford N8 vuodelta 1950 sekä mummittimainen Farmall.

Traktorit ovat kuuluneen Aerikkalan elämään aina.

”Kun olin 12-vuotias, isä osti minulle Zetor 25A:n. Aikani sitä korjasin ja korjasin, ja aina se tuli vain huonommaksi. Onneksi vehje oli alun perinkin hankittu enemmän huivi- kuin hyötykäyttöön.”

Aerikkala ei lannistunut pieleen menneistä remonteista vaan

jatkoி sitkeästi tutkimusmatkaa vanhaan tekniikkaan.

Ruuvinväännön lisäksi käsi on vuosien saatossa harjaantunut niin hitsaukseen, hiekkapuhallukseen, peltitöihin kuin maalaukseenkin.

”Teen yleensä kaikki työväheet itse koneremontista maalaukseen, mutta dieselpumpuissa menee raja. Niihin en koske”, Aerikkala sanoo.

Romukasoista kaunottariksi

Vanhat traktorit ovat useimmiten löytyneet kuulopuheiden perusteella lähikunnista latojen takaa. Niiden kunto on ollut useimmiten murheelinen: loppuunkuluneita, ruostuneita raatoja, joista on puuttunut osia.

Kaikkein hankalin työvaihe on purkaminen. ”Kun saa kiinni ryytineet pulkit vihdoín auki ja osat irrotettua, voi huokaista”, Aerikkala sanoo.

Keskimäärin osia on kirvoitettava 70–120. Purkutyon jälkeen on vuorossa kunnostus, sen jälkeen kasaus ja uudelleen purku maalasta varten. Viimeinen kasaus onkin sitten jo yhtä juhlaa.

Kaikkein mukavimpia korjattavia ovat amerikkalaiset ja englantilaiset traktorit, sillä

JORMA HEIKKILÄ

Rainer Aerikkala haaveili pitkään piikkipyörätraktorista. Nyt niitä on entisöitynä kaksin kappalein.

Tulevan talven puhdetyönä Rainer Aerikkala kunnostaa Ford N8:n. Vaikka aihio on ruhjuinen, se on helppo työstettävä, sillä ennen vanhaan traktorit tehtiin paksusta raudasta.

niihin saa helposti ja huokeasti osia toisin kuin esimerkiksi suomalaisvalmisteisiin traktoreihin.

Netti on pohjaton aarreaitta, samoin romutorit. Pulmallisinta Aerikkalalle oli saada osia kyläsepän tekemään autotraktoriin. Homma olisi vieläkin kesken, elleivät kaverit olisi keljuilleet viivästymisestä.

Harmaafergusta monsteri

Aerikkalan tallin erikoisuus on monsteritraktori 75 senttiä leveillä takarenkailla.

Kummajainen on tehty harmaafergun rungolle, jota on venytetty parillakymmenellä sentillä. Nokalle tälläitiin voimapesäksi Buickin V8-moottori.

”Hevosvoimia on yli 200, joten tämä on varmasti Mynämäen nopein traktori”, Aerikkala va-

kuuttaa. Mikäli tassun painaa 5 000 kierrokseen, tulee taatusti rytmihäiriöitä. Kaiken varalta kaasussa on toppari.”

Traktoreiden lisäksi miestä kiinnostavat vanhat mopot ja moottoripyörät, mutta vanhat autot eivät nappaa yhtään.

”Vanha traktori on sympaattinen, rauta on hitsauksen kestävää ja tekniikka suoraviivaista”, hän kuvailee.

Entisöintiharrastus maksaa, mutta yhdestäkään entisöimästään traktorista Aerikkala ei henna luopua. Rakkaaksi tulleet kapistukset ovat siististi hyvässä huomassa katon alla.

Onneksi on näitä aerikkolaita. Ilman heitä merkittävä pala ajoneuvo- ja kulttuurihistoriaa mätänisi navetoiden taakse.

MARJA HEIKKILÄ

Monsteritraktori Aerikkalan tyyliin. Harmaafergu on saanut nokalleen Buickin V8-koneen, joka soittaa murisevaa sävelmää kahdeksasta pakoputkesta.

KOMMENTTI

Vanhan traktorin lumoa

Moni meistä on ajanut ensimetinsä 1960-lukuisella avotraktorilla. Niin minäkin pöristelin alakouluikäisenä heinäkorjuussa seipäältä toiselle.

Pikkutraktorit ovat säikeitä lapsuuteen ja maalaisjuuriin. Juuri siksi kansaa hyrrää entisöityjen traktoreiden ympärillä toreilla.

Isännät käyvät sananvaihtoa merkkien paremmuudesta ja muut haikailevat eilispäivää.

Muisteloissa on kaiho mieltä, vaikka työnteko oli perin hankalaa 1940–1950-luvun

traktoreilla. Jotkut niistä olivat elefanttimaisen painavia ja vailla nostolaitteita, toiset taas kirppumaisen pieniä ja hengettömiä.

Tekniikka kuitenkin kehittyi nopein harppauksin. Jo 1960-luvun lopun traktorit olivat kestäviä ja työhön tehtyjä.

Monet niistä ovat yhä askareiden apuna mökeillä ja maatiloilla.

Oma poikani jyräsi tuolla ensitraktorillani vielä tänä keväänäkin.

MARJA HEIKKILÄ

KIRJA

Hyvää perusproosaa, juuret maaseudulla

Olen viime aikoina lukenut ääritapahtumista jännitystä hakevia kirjoja, siksikin **Tapani Heinosen** tunnistettavaa elämänarkea maalla ja kaupungissa kuvaava romaani sai minussa otollisen vastaanottajan. Se on hyvin nähtyä ja kerrottua perusproosaa.

Elämässä riittää jännitystä ja selviytymisen kamppailua ilman rikoksiakin.

Heinonen kertoo juuri tästä, suvun ja sukupolvien iloista, toiveista, murheista ja petty-myksistä. Ja siitä miten elämä aina jatkuu.

Pesät, kodit, rakennetaan uskossa tulevaisuuteen. Sinne hankitaan poikaset. Mutta pesäpuuta tapaa ravistaa muukin kuin tuuli: taannoin sodat ja niiten jättämät traumat, sitten avioerot, yhteiskunnan murrokset, erilleen kasvaminen, työttömyys tai silkka vaihtelunhalu.

Miten kestää se, joka jää yksin, unelmien riekaleet ja kaipaus kaiken antaneissa käsissään? Heinosen romaani kertoo tästä ja ihmisistä, joitten juuret ovat maaseudulla. Sekin tulee näytet-

tyä, miten pirullisiin valintoihin voi joutua työpaikallaan.

Henkilökuvista täyteläisimmät ovat perheensä ja päämääränsä menettävä Roope ja Alli-vanhus, joka sinnittelee autioituneessa kylässä vahvoine muistoineen. Avioeron kohtaan van miehen hädän ja maaseudun entisyyden Heinonen tavoittaa herkkyydellä.

Mutta eivät muutkaan henkilöt jää mustavalkoiksi. Heidän paineissaan ja tarpeissaan on uskottavuutta. Lopun koin pitkiteykksi, sillä Roopen osuuden päätyttyä syvin tarina tuli valmiiksi.

ANELMA JÄRVENPÄÄ-SUMMANEN
Tapani Heinonen: Kuka heilutti pesäpuuta. 359 s. Minerva

Farmarin mahtimarkkinat

Ostetaan

Romu rahaksi

Sataromu ostaa kaikki auto-/metallijätteesi. Lavapalvelu sekä järeät nostot. Nopea nouto, soita rohkeasti. P. 044 7417709 www.sataromu.fi

Mitsu L 300,Mazda E2200, Hiace, Hilux, Taro, Corolla, Carina ym.Myös pikkuvik. ja katsastamattomat.Tarjoa! Käteismaksu. Noudetaan. P. 041 728 4823

Ostetaan henkilö- ja pakettiautoja vm.-99-14. Kaikki huomioidaan. P. 044 9180719.

PAALAIMIA John Deere, Welger, Claas, Rivierre ja Wärtsilä. P. 040 3739327.

Vientiin käyt. Toyota paketti-,kuorma- ja henkilöautoja. Tarj. myös Mazda, Mitsub., Mb paketti-, lava- ja kuorma-autoja. Nop. nouto ja pap. kuntoon. Ranjia Oy. P.045 2071005.

Mitsu L 300,Mazda E2200, Hiace, Hilux, Taro, Corolla, Carina ym.Myös pikkuvik. ja katsastamattomat.Tarjoa! Käteismaksu. Noudetaan. P. 041 728 4823

Ostamme käteisellä: M-B, Man, Volvo, Scania, ym. k-autot ja moottorit. Euro-Teli Oy, Hki, p. 0400-646200, 0500-659678.

MAATALOUSTRAKTORI 100hvtai yli KOHTUULUNTINEN KÄTEISOLI OSTO 3796064

Fiat takavetotraktorin etuakseil tai osia, 10x16 renkaat. P. 046 5490506.

PUIMUREITA, John Deere, Massey Ferguson, Deutz-Fahr, Claas. P. 044 9697772.

ZETOR tai URSUS traktori kuormaajalla tai ilman. Kaikenkuntoiset käy. P. 040 8765516.

Ostetaan **maa- ja metsätalous-tuotteita**

OSTETAAN DeLaval kesälukituk-sella olevia parsia 044-5788344

TOISTOLLA TEHOA: soita p. 020 413 2321 arkisin klo 8-16 **MAASEUDUN TULEVAISUUS**

Tapahtumat

Kerääjäkasvit keräävät pellonpientareelle

Tervetuloa kaikille avoimeen pellonpiennarpäivään HAMK Mustialaan to 8.10.2015 klo 12.00–15, kahvitarjoilu alkaa klo 11.45
Mustialantie 105, 31310 Mustiala, Juhlasali, Vanha opisto

Ohjelmassa: tietoisukuja kerääjäkasvien viljelystä – kasvukauden aikaisia kokemuksia kerääjäkasveista – kerääjäkasvien koeruutuihin tutustuminen – maatilamittakaavan kerääjäkasvikasvustoihin tutustuminen

Tarkempi ohjelma osoitteessa **www.hamk.fi/ravinneresurssi**
Tervetuloa oppimaan sekä jakamaan tietoa ja kokemuksia!

Tapahtuman järjestää Ravinteet pellossa vaan ei vesistöön -hanke

